

her gives, til at tilsløre det virkelige Forhold, eller rettere sagt adoptere Barnet, og ikke staa frem og anerkende, at det er deres eget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Det i denne Forbindelse afgørende er, at man gør det muligt for Moderen at fyldestgøre sin Moderpligt ved at have Barnet hos sig og behandle det som sit, og den Mulighed vil man gøre lettere, ved at hun faar Adgang til at adoptere sit Barn.

Elna Munch: Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslaget som Helhed, men kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger om det omstridte Spørgsmaal i § 1. I Modsætning til nogle af de Talere, som har haft Ordet, vil jeg meget henstille, at man giver den ugifte Kvinde Ret til at adoptere sit Barn. Det kan i visse Tilfælde faa Betydning, endogsaa stor Betydning, for saavel Moderen som Barnet. Man vil muligvis indvende, at det kun er i faa Tilfælde, det vil ske. Det finder jeg underordnet; om det saa kun var i et eneste Tilfælde, vilde jeg opretholde mit Standpunkt. Naar man lovgiver, gaar man, samtidig med at man gavner nogles Interesse, som Regel imod andres, og man maa i hvert enkelt Tilfælde overveje, om man gavner Samfundet som Helhed, paa Trods af at man muligvis rammer nogle enkelte. Her er det imidlertid anderledes. Her staar vi overfor en Bestemmelse, som ubestridelig vil kunne gavne og ikke vil kunne gøre noget Menneske Fortræd. Jeg kan altsaa ikke se nogen som helst Grund til ikke at indføre den Bestemmelse i Loven. Ja, det vil maaske kipe noget i en eller anden forbenet, indtørret Jurist; det er ulogisk, vil de forbenede Jurister sige. Hvor er dette ikke ligegyldigt! Logik er saamænd fortræffelig, det skal jeg være den første til at indrømme, men naar Logikken kommer til at gaa ud over Menneskeskæbner, er den af det onde, saa ophører den at være Logik, saa ophører den at være, hvad den burde være: sund Menneskefornuft. Men saa længe man fra konservativ Side opretholder det Standpunkt, at der skal være et svælgende Dyb befæstet mellem Børn fødte i og Børn fødte udenfor Ægteskab, saa længe man sætter Pariamærket paa det udenfor Ægteskab fødte Barn, mener jeg, man gennem Lovgivningen bør komme disse Børn til

Hjælp og lette deres Stilling i Samfundet, hvor man paa nogen Maade kan gøre det.

Jeg kan jo kun beklage, at den ærede Ordfører for Venstre (Blang) og den ærede konservative Ordfører (Mathilde Hauschultz) ikke deler dette Standpunkt; men jeg vil anføre nogle enkelte Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Blang, uden at jeg dog nærmere skal karakterisere den Maade, hvorpaa han søgte at kalde Latteren frem overfor dette Spørgsmaal, som er et alvorligt og betydningsfuldt Spørgsmaal for mange, saaledes staar det i alt Fald for mig. Det ærede Medlem Hr. Blang sagde, at Sandhedens Kaar var saa ringe, at man ikke skulde give en Haandsrækning til at dække den. Lad os saa gaa til at skaffe det udenfor Ægteskab fødte Barn saadanne Kaar, at der ikke behøves nogen Hemmeligholdelse. Man maa vel huske paa, at det, det ærede Medlem forlanger, er kun, at Moderen ikke maa gennemføre nogen Hemmeligholdelse, overfor Faderen forlanger han ikke noget tilsvarende. Det ærede Medlem talte rørende om Faderen, der kun kunde hævde sin Faderret over Barnet ved at adoptere det, derfor skulde han have Lov til det. Jeg skal henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at som Regel kan dette ogsaa opnaas, ved at Faderen gifter sig med Barnets Moder.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz synes ogsaa ganske at have overset den Mulighed. Det ærede Medlem talte om, at det vilde blive en Overklassebestemmelse, derfor maatte hun af al Kraft arbejde derimod. For mig er det ganske underordnet, om det er en Over- eller en Underklassebestemmelse. Jeg ved for øvrigt ikke, hvor de fleste Børn udenfor Ægteskab fødes, om det er i Overklassen eller i Underklassen. Maaske er det saadan, at Moderen oftest hører til Underklassen og Faderen til Overklassen, jeg har ingen statistiske Oplysninger i saa Henseende. Men det forekommer mig ogsaa underordnet, for det, her er Tale om, er ikke Underklasse eller Overklasse, men det er Mennesker. Sandheden maa frem, siger det ærede Medlem; den Kvinde, som har været saa ubetænksom, at faa et Barn udenfor Ægteskab, maa virkelig tage Konsekvenserne; bliver hun jaget ud af den ene Stilling, kan hun bare tage en anden; det er naturligvis kedeligt, at hun bliver afskediget, men det spiller ingen Rolle; naar blot Logikken sker Fyldest, naar bare Juraen kommer til at hævde sit Standpunkt, saa er det ligegyldigt, om hun og Barnet kommer til at sulte. Rent logisk og juridisk, siger det ærede Medlem.